

OSVIECZIM - NAŠA CESTA DO HISTÓRIE

Je upršané ráno štvrtku 5. októbra a žiaci 1.A., 2.A., 2.B., 3.A. sa stretávajú pred Billou. Mali sme super dozor: p. u. Čopíka a p.u. Kubíka. Pred Billou sme dostali pokyny, ako sa správať. Počkali sme na posledných dochádzajúcich a o 6.30 hod sme sa vybrali na výlet do Oswienčimu.

Spočiatku sme boli všetci unavení a zaspali. Postupom času sme sa trochu prebrali k životu a v autobuse to žilo tak, ako keď sa ide na výlet. Ku hraniciam sme prišli okolo jedenástej. „Pekný“ pán colník nám skontroloval doklady a asi dva metre od hraníc, čiže na poľkej strane sme si spravili prestávku. V samotnom Oswienčime sme boli niečo medzi 12.00 - 13.00 hodinou.

Všetci sme boli prekvapení, aký bol ten tábor veľký. Nachádzali sa tam samé domy. V každom bolo niečo iné a každý dom zohrával nejakú inú úlohu. Najviac nás

asi rozcítili malé vecičky detí, tony vlasov, osobných vecí a pod.

Veľmi nás zarmútil pohľad na spaľovne a peci, ktoré sú nemým svedkom nacistických hrôz. Všetci sme boli šokovaní a naozaj sme si to nevedeli predstaviť, čo všetko v týchto miestach prežili väzni. O všetkých detailoch nám rozprávala príjemná staršia pani - Poľka a pre istotu Kubo všetko prekladal.

Predsa len nie všetci dokonale rozumejú poľskému jazyku. Boli sme radi, keď nám bol po ruke. Potom sme vycestovali z Oswienčimu o tri kilometre ďalej. Koncentračný tábor v Oswienčime sa delí na Birkenau a Auschwitz. Bolo to veľmi rozsiahle územie. Vošli sme do veže, ktorú nacisti kedysi používali ako rozhľadňu, tam sa nám naskytl pohľad na celý tábor. Drôtené ploty, domy na spanie v podobe stajní pre kone, v ktorých žili ľudia,